

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.

Telefon-szám: 119.

Hirdetése és előzetési pénzek a kiadóhivatalba küldendőek.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előzetési árak: Egy évre 10 Kor. — Fél évre 6 K. — Negyedévre 4 K. Egy szám ára 10 fillér. A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton, este 6 órakor.

Vederemo.

Volt idő, amikor Magyarországon minden tényleg, a legapróbbtól a legnagyobbig, amelyet a magyar állameszme megőrzött, — az egy-séges magyar nemzet eszméjének megvalósítása szempontjából hasznosnak, előnyösnek tartottak, a legnagyobb mértékben becsülték meg. Jel-lenszi azon kor gondolkodását a nagy Széchenyi híres mondanca az apagyilkosról.

Nagyt fordult azóta a világ kereké. Ma-napság sokféleképpen fogják fel annak a mód-ját, hogy hogyan kell a haza javán munkál-kodni.

Ifjú heczkáplánok például a honbaldogítás feladatát abban látják kimerítve, hogy lelkiis-meretesen nyilvánartják, vajjon Hongyalván az lezik bolton memnyí safránt és szeküszөгөт árult emneklötte és mennivel kevesebbet árul azóta, hogy a kegyes boltot felállították. Fényes paloták aranygyapjas nagy urai leszálnak a néphez, az Istenná szegény néphez hogy megemzellt safrányval minden hajból kutyó-gyúsák. És a jöföde safrányart nem is kernek, mást csak az árat és — szabad emberi gon-dolkodásukat.

Más oldalon meg kiadták a jelszót, hogy ember csak az, hazáját csak az szolgátja, szol-galhatja lelkiismeretesen, aki őstermeléssel fog-lalkozik, ősse kell tehát fogni, hogy minden más foglalkozás emberiat minél előbb ki loheszen itarzni a haza földjéről. Mert az ipar, a kereskedelem csak veszedelmére van az ős-termelésnek már az őstermelést megemteni a fonyogató veszélytől, a haza megemntését is jelenti.

És amig egyrészt lelketlen igaztók ónos czéljait elérésére semmiféle eszköztől vissza nem riadnak, hogy a különböző felekezetekhez

tartozó magyarokat egymástól minélinkább elidegenítsék; amig az agráriák képzelt és valójában nem létező veszélyek elhárítása cze-men a legáldatlanabb osztályharcot idézik fel; amig tehát a magyar társadalom felekezetek és osztályok szerint széttagolva, szervezetenlő üzi hajja kiki a saját külön czéljait: addig a tár-sadalomnak egy mindinkább erősbődő osztálya, a szociálisták, gyűlöseinek a papi javak szeku-larizációjáról és a nagy latifundiának feldara-bolásáról perorálnak.

Hecezkáplánok pedig tovább üzik játékaikat, gondolván, hogy azzal a mesterséges gyű-lolettel, melyre minden néven nevezendő esz-közzel a népet preparálják, a saját czéljaikat elő tudják mozdítani.

Agrárius részről szintén azon hiszbenom vannak, hogy ha bizonyos jelek, bizonyos mozzalmak könnyelműenlő kezdenek hatni a fényes paloták uraira, akkor csak elő kell rán-tani azt a megszokott krügelknabét, a — hogy is mondják? — merkanilistákat és rögtön megzsinák az a foszélyező íze, amely most még csak távoli tompa morajjús alakjában je-lentkezik, de a mely hatalmas földrengéssé nőheti ki magát, ha nem történik gondoskodás arra nézve, hogy a veszély, a felüsződő vihar más irányba terelődjék.

En azt hiszem, hogy néppárti és agrárius uraimék egyben nagyon esáldódnak. Azok a merkanilisták, bizonyára vilámláhrító minő-ségükben czutal is be fognak válni. Csakhogy olyan vezetők még nines feltalálva, amely a gújtát szakított áradatot mesterségesen más irányba tudja terelni. A mig azok a jó urak figyelemmel kísérik, hogy a menyő öla esap-pon be, a hova ók akarják, nem veszik észre azt a zugást, a mely a nekivadult elem köze-lésézt jelenti és a mely, ha jobban óla nem néznek, kirántja labak alól a talajt.

Nem élünk már abban a korban, a mikor a rang és czim előtt a tömeg reszkette hu-nyászkodott meg, a mikor egy hangzatos jel-szó varázsának hatása alatt a nép berohant vakon akár a saját vesztébe! Akkor lesz még elég hatalmuk és befolyásuk, hogy a fanati-zálótömeget megmozdítsák, de kétem, hogy lesz elég erők, az áradatot megállapítani óla, a hol akarják. Azt hiszem, az a fegyver, a melyet olyan könnyelműen kezelenek, hátráfél is el fog sülni. Csak az a kérdés most már, merre fog nagyobb rombolást véghez vinni.

Szemlélt.

HIREK.

Becsuktak egy boltot.

A természet rendje olyan egyforma. Az elültetett fűszekből nagy lesz, ha idáms, ter-ebéys koronájú törzs, aztán idákk mulnak, viharok tépik meg az ágakat, a gyökerek las-sankint elvesztik erejüket s egy napon kidől a fa, jelezvén a természet rendjét, a mely csak az időben tesz külömbéget, végső eredmény-ben mindig ugyanaz marad. A fű, a fa, az ember, maguk az emberi alkotások mind egy-formán követik a természetet s parancs szavát s mégis a mikor egy nap a terbélys kortéfa a kert porába fekszik, az emberek találgatják az okát. Tul megszerte elnyúlt a koronája, szól az egyik; nem gondozták eléggé, mondja a másik, a ki maga is élvezte talán olykor a fa gyümöl-cesét. Aztán jönnek emberek, baltát fognak, fűrész hoznak s felvágják a kidőlőt fát, legalább tízezel beöle. Mentsünk a mit lehet, így mondják.

Egy negyvenkét esztendő-s s még nem is olyan régen: a Dunántúl legkitértebb üzletét,

TÁRCZA.

Órák az éjben.

Ugy kezdődött, mint egy vidám tréfa: de immár nagyon messze ment s könnyen igen komolyra válhat.

Platte, az alantas tiszt szegény volt. Volt egy Waterbury szelőrája, mely egyszerű bór-szójon függött.

Az ezredesnek is Waterbury-órája volt, melyet egy szíjszerszámból kivett bór-szalagon viselt. B bór-szalagok a legjobb órártók: erő-sök és rövidök. Bór-szalag és bór-szaj közt nines nagy külöbég, az egyik Waterbury-óra s a másik két semmi sincs. Az állomáson mindenki ismerte az ezredes bór-szalagját. Az ez-redes nem volt ugyan lovas, de szerette érte-sűkre adni az embereknek, hogy valámikor az volt. S a legkalandosabb történeteket tudta el-beszélni arról a szíjszerszámról, melynek a bór-szalag valamiképp része volt. Máskülönben igen jámbor ember volt.

Platte és az ezredes öltözökdék a klub-ban; mindketten czéljaikhoz képest kissé el-ésve, mindketlen sietve. Ez „kismet” volt. Óráik leelőg szíjjal ott feküdtek a tükörasztal-on. Ez könnyelműség volt. Platte, a ki előbb készült el öltözökdéve, hirtelen az óra után ka-pott, e közben egy tekintetet vetett a tükörbe, megigazította a nyakcsomóját s elrohant. Ngy-en másodperczel később az ezredes ugyan-ezt tette. Mindegyik zsobredugta a másik óráját.

Az olvasónak talán már volt alkalma meg-figyelni, hogy az ájtatoskodók rendszerint na-

gyon gyannakvők. Ugy látszik, hogy — terme-szetesen jó ezekben — a világ gonosz-ságait többet tanultak ismerő, mint a hitelenek. Lehetőséges az is, hogy megtérésük előtt külö-nösen gonoszak voltak. Legyen azonban bár-mikép: a gonosz gyauiban s a legártatlanabb események büntös felrengyarázásában az em-berek bizonyos fajja felülmúlja a többieket. Az ezredes és felesége e fajhoz tartoztak. Az asz-szony rosszabb volt a férfinál. Ó rendje az állomáson a botrányát, aztan elcseslette a szom-szédjüének. Ezzel elég van mondva.

Az ezredésné asszony felülta a Laplace-ék esádlát boldogságot. Az ezredésné asszony megemzotta a Ferris Hingutny-jéle eljegye-zést. Az ezredésné asszony rabirta Huxont, hogy feleségét házasságuk első évében ott hagyja a síkság gyilkos éghajlata alatt. A sze-gény fiatal asszony meghalt, s vele a gyermek is. Ezek miatt a dolgok miatt rá fognak gon-dolni az ezredésné asszonyra, a mig csak egy ezred felszák a tartományban.

De hogy visszavertünk az ezredesre és Plattere! Öltözökdék elkészülvén, mindegyik a maga utjának ment: az ezredes, hogy két képlámlán ebédelőjen, Platte egy agglez-nyun-lásztába.

Most azonban figyeljetelek csak, mi történt! Ha Platte saas-ját az új szerszám párnát rakta volna fel a zsobera, akkor — mikor ez hajnali két óra felé hazugágett — a szerszám nyomása nem lett volna úgy heves, mint a régi alatt. A ló nem ágaskodott volna fel, nem bu-kiott volna az árokba, a kordé nem borult volna fel, Platte az alobokor felett nem repült volna ivben Larkyn asszony jól ápoló gyepjére s ezt

a történetet nem írták volna meg. De a globe mindezt meglátte. S mig Platte mint egy mag-lót nyúl végigszalag a zöld téren, óra és szíj és-revétenlő kiripult a mellényzsoberól — nint e hogy egy gyalogos órányg kardja kiripul hüvelyéből, ha üdvöltés adnak — s gurul-gurult a holdfényben, mignem egy ablak alatt megállt.

Platte felkelt, zsoberkdőjét odadugta a szerszám párná alá és hazakocsizott.

Most figyeljetelek csak megint, hogy mikép működik a „kismet”! Száz év alatt algha is-métökdik ilyemni. Ebdé vége felé az ezredes leveletet kabátját s az asztal fölé hajolt, hogy átlátszóan nehány miszjó-jelentést. E foglal-tassága közben az órássz horga kiesett a gom-blyukból, s az óra — Platte órája — hirtelen és észrevétlenül leslikott a szőnyegre. Itt talála meg másnap az más zsoberdjuga.

Az ezredes hazakocsizott szíve asszonyá-hoz. De mivel a kocsis ittás volt s eltévedt, az ezredes csak szokatlanul késő órában érkezett haza s meintegetőzése süket fülekre talált. Ha az ezredes felesége közönséges „boszuló-hajó” lett volna „ajánlva a pusztításnak”, akkor tud-nia kellett volna, hogy ha egy férfi készaruka kőszik meg, kifogassa mindig bőséges és való-színűnek látszik. Az ezredes magyarázatának sovány volta megerősít ezt az igazságot.

Most figyeljetelek megint mikép működik a „kismet”! Az ezredes órája, mely Platte gu-ritukor Larkyn asszony gyepjére hullt, fokva maradt az ablak alatt, hol azt Larkyn asszony korán reggel megtalálta és felvette. A hóly hajnali két óra körül neszét vette Platte kocsjá földelőtök, s felismerte hangját, midőn a lóra

a *Herczeg Ignác* czég rövidára nagy kereskedést csuktak be tegnap Székesfehérváron. 1860-ban, szerény eszközökkel alapította az ekkor még kis boltot *Herczeg Ignác*, a ki szorgalmával, becsületességével fokozatosan virágzóvá, hatalmasra tette az üzletet, úgy hogy működési köre egyaránt kiterjedt Fehér, Veszprém, Somogy, Zala, Tolna, Baranya megyékre.

A hatalmas fejlődött czég feje, maga *Herczeg Ignác*, személyében is egyike volt a város legértelmesebb polgárainak, minden társadalmi és közgazdasági mozzanatok az élen állt a jólétonságra általános elismert volt. Erdemre való tekintettel a király a Ferencz József rend lovagkeresztjével tüntette ki a szilveszterkorán kereskedőt.

Egyeszer aztán, mint pusztító vihar a fára, jött a *fekete szombat*, a magyar kereskedővilág sokáig emlékeztetés villámcsapása. Mint annyian másokat a *Herczeg Ignác* czéget is megrendítette a nagy válság s innentől fogva a czég szerencsésillaga rohamosan hanyatlani kezdett. Székesfehérvár társadalmi egy napon egy pisztolylövés dörövése állította meg a *Herczeg Ignác* czég boltja előtt, s a hosszú munka tanújáról egy öszerenésolt, véres tetemet hoztak ki, szomorú befejezésűl a szépen indult életnek. Maga a czég megpróbált dacolni az idők viharával.

A tragikus véget ért kereskedőnek egy öszeptört özevnye és két fia maradt. *Hugó* az egyik, a ki idehaza atyja mellett tanult meg dolgozni, a másik: *Elemér*, a ki a fővárosban otthonyaga banktisztviselői állását, jött haza, hogy vállyvetett munkával, becsülettel küzdelemmel állítsa újra talpra a czéget, a követeléseknek hogy eleget tehessenek, a melyek végéig a bolti firma névét, a melyre büszkébbek voltak és lehetnek, mint nemes ember a czimere.

A küzdelem azonban meddő maradt, a fiatal, erős karok is csak késleltetni, de megakadályozni nem bírták a dolgok természetes rendjét. Az egyszer megindult lavina maga alá temette a czéget s negyvenkét esztendővel ezelőtt a milyen nagy reményekkel nyitotta meg egy fiatalember azt a boltot, két másik fiatalember, fiai az apának, olyan öszeptört reményekkel csukták azt be tegnap.

A szemlélelem pedig ezsebe ötlök, milyen szép nemesi levél a tisztesség kereskedő bolti czimere, a mit még ha egyszer megszerez, azért újból elvesztheti s megint előlölöl kelzeni a küzdelem, hogy megszerezze azt.

Howa a *Herczeg Ignác* czégnéinek boltját

kiállott. Ismerté Plattet és nagyon szendvete. A nap folyamán megmutatta neki az órást s megdudta tette hazajöttének történetét. A férfi félretartotta fejét s szembunyorgatva így szól: „Mily boszantó! Rettenetes egy öreg ember! és hozzá az ó ájtatoság gyakorlati! Szeretném az órást elküldeni a nejének s felvilágosítást kérni.”

Larkyn asszonyának ezsebe jutottak *Laplace*-ök, — kiket már akkor ismert, mikor *Laplace* és neje még bizalommal voltak egy-máshoz — s így felelt: „Majd én elküldöm neki. De jegyezze meg jól! Nem szabad neki sohasem elárulniuk az igazat.”

Platte abban a véleményben volt, hogy az ó órája még az ezredesnél van, s úgy látta, hogy a borszalagos óra visszaküldése s néhány barátságos sor *Larkyn* asszonytól legelőbb néhány porozig tartó haragot fog előzárni. *Larkyn* asszony jobban értett ehhez. Tudta, hogy mérges mag jó tórmotalajra talál az ezredesnél asszony szívében.

A csomagot a néhány soral, melyek egy rövid megjegyzést tartalmaztak az ezredes valószínű látogatási idejére vonatkozólag, elküldték az ezredesnél asszonynak, ki most sírva üldögélt szobájában s önmagával tanakodott.

Ha volt Isten nagy ego alatt asszony, kit az ezredesnél snt tüzöl gyűlölt, úgy bizonyára *Larkyn* asszony volt ez. Mert *Larkyn* asszony pajkos halgy volt, ki az ezredesnél vén mesésként hívta. Ez viszont azt állította, hogy *Larkyn* asszony *Sodomó* és *Gomó*rék hasonlóit valakébe. Még egyeb se melyeket is emlegetett az ó-tesztamentomból. (Azonban az ezredesnél volt az egyedüli, a ki

a végrehaltó levárt, úgy tünik föl, mint mikor a nemesi kurtánok ezimorfórtás van. A *Herczeg* testvérek erős emberek, hosszas, erős munkával nekíndulnak majd új ezimert se hozni, a minthogy a kidölt fa helyén, új olványok fakadnak. Ez a természet rendje.

— **A püspök névnapja.** Dr. *Városcopy Gyula* megyés püspököt péntek este névnapja előestéjén szamosan üdvözölték, köztük a „*Polgári Dalkör*” és a „*Déli Vasuti Dalárda*” használatá fel az alkalmat, hogy a püspökönl tisztelgejen.

A polgári dalkör szónoka *Fekete Géza* a dalkör előke volt, kinek üdvözöl szavai után a dalkör néhány alkalmi dal adott elő *Medgyessy* karmester vezetése mellett. Ezután a déli vasuti dalárda énekel *Jámbor Zsigmond* karmester vezetése mellett, majd *Orbán* Ferencz üdvözölte a főpásztor, ki mindkét szóno szavaira meleg szavakkal válaszolt, megköszönve a kellemes meglepetést.

— **A Lövéde közgyűlése.** A Polgári Lövéde-Egyesület múlt vasnapra hirdetett közgyűlése részvételé megállt elmaradt s így azt holnap, vasnapon, a hó 13-án tartják meg. Az egyesület iránt tanusított eme részvételé éppén Székesfehérváron, a hol minden érdemes utazómény lelke pártolásra szokott találni, szinte érthetetlen. A Polgári Lövéde-Egyesület a Lövéde parkjának fentartásával már magában egy érdemeket szerez, a melyek legmesszebb menő pártolásra tenéik méltóvá. A városnak az egyetlen tiszta levegőjű, gondozott sétányu szórakozó helye a Lövéde-kert s az ott tartani szokott táncmulatságok, hangversenyek érdekében is méltányosnak találunk, ha úgy a város polgársága, mint maga a városi hatóság hathatós támogatással részesítené a mi körülményeink között nélkülözhetetlen egyesületet. Alkalmoszerének találunk ezt most szóvá tenni a megtartandó közgyűlése előtt, hogy az egyesület további akadálytalan működésére a közgyűlésen lépéseket tennének.

— **A szátrák.** Az igazságügyi palotánál dolgozó kömívesek szátrákja a tegnapi napról véget ért. A Bernstein-Kaldor-Fried vállalkozó szög elfogadta az általános 60 filléres napszám ber emelést, ellenben a kömívesek is letettek arról az abszurd kívánságukról, hogy a czég mind a háromszáz helybeli kömívet alkalmazhassa moha csak 60—80 emberre van szükség. . . . A munka most zavartalanul folyik tovább.

— **Lakodalmi vőlegény nélkül.** Bieskén furcsa lakodalmi volt esutörtékon az egyik földmives házban. Ifju *Marton István* esküdött meg

menyasszonyával s mikor a polgári esketésről visszajötték, éppén akkor hozták meg a leányos haz udvarára az egy hektoliternyi bort, a mi a lakodalomra volt szánya. A vőlegény virtuskodott s egymaga emelte meg a hordót, a mi föl érszakadt és beléscsavarodást kapott, úgy hogy azonnal Budapestre kellett szállítani, hogy megoperálják. Mielőtt azonban elvitették volna, a pap is össezekette magát a fiatal párt, azt-után a haldokló betegot vasutra téték, a lakodalmas nép pedig menyasszonyoktól reggelig mulattat és tánczolt, hogy a sok jó étel-tial „kárba ne vesszen.”

— **Nyílterti esokréta.** Egy jámbor, becsülettel debreczeni eszeköz cégtáblájára azt pingáltatta egyszer: „*Bákóssi Kiss Mihály eszimatia és kéjgáz.*” Hogy megjelent a szép tuliprosra festett ezégtábla, az emberek megnézték, megölték a ház előtt, gondolkodtak, a fejteket is megösvélték, de ugyan schogysem tudták eltalálni, hogyan korilt a eszimatia és a kéjgáz együvé? Megérdezték hát magát Bákóssi Kiss Mihály urat, hogy ugyan már miért kéjgáz? A jámbor ember a vállát vont s a szája szögletéből vágta oda a kíváncsikkodóknak:

— Nem tőm, hanem szép egy szög, igen jól hangzik együtt a másikkal, hát oda irtam.

Világért sem akarjuk *Csap* *Stefánia* kisasszonyt a jámbor, a becsülettel eszimatia személyéhez hasonlítani, hanem csak per analógiam eszünkbe jut a eszimatia és kéjgáz esete annak a *Csap* *Stefánia* száradatnak a nyomán, a melyet *Csap* *Stefánia* szabad-hattányai tanítóno a „*Fejérmegyei Napló*” hirdetései rovatában jónak látott megerezteni egy-két héttel ezelőtt megjelent eszünkbe, a mely ezikk a szabad-hattányi női iskola botrányáról számol be, szárazon felsorolja az eszeteket, a midőn *Vadkerty* József peblanos ur, vagy *Csap* *Stefánia* tanítókisasszony ütötek-verték nyomorékki egy-egy gyereket.

Öszenen tizenkét esetet mondtuk el, neveket, lakóhelyet megjelölve. Hogy ha már válaszolt a kisasszony, miért tette azt esak két hétre reá, nem kutajuk. Lehet, hogy emyi időre volt szükségé fogalmazványának elkészítéséhez, vagy pedig lehet, hogy a közlöl a két ok közül, a melyet az a nyílterti közlemény fel hoz, valamelyik esaknyán igaz lehet. Az egyik helyütt ugyanis az áll, hogy ónagszaga „a szándékú Budapestben töltvén, esak most visszatérve olvashatták” a ezikket, a másik helyütt pedig az áll, hogy a kisasszony azért nem válaszolt eddíg, mert mindmáig meglesztek a válaszadással. Am ez az ártatlan kis önmegháználtozás nem sokat árt a tanító-

eszközöket keressen „a férj makrancos szívének megfelynyítésére.” A mi külön nyelvtanban annyit jelent, mint „ostort fonn.”

Ez egészen természetes! Az ezredesnél bántana annyira vorévált, hogy nem is tudta volna másképp magyarázni a látszatot. Nagyon sokat tudt s tudásából a legmesszebb következtetéseket vont.

Huanc az eset jött tette neki. Feldulta életét, mint a hogy ő feldulta a *Laplace*éét. Elvesztette hitét az ezredesnél és — itt közreműködött az ájtatoskodó gyerekek — úgy véle, hogy a bizonyára már gyakran fellepett, minőno a kogyes sors egy új mulatun eszköz segítségével, a milyen *Larkyn* asszony, napnyéren lozta bünet. A férj eszeng, elvetemült, eszújaja kéjnéze. Ez látszólag igen hirtelen változása egy rotyó ferjes asszony nezetének. De ismert tény, hogy a kinek kedve van rosszat mondani idegenekre, s gyakorlati van emek terjesztésében, az végre is lajlanóvá lesz rosszat feldolozni a hozzá közelebbi is. Azt is gondolhatnák az ember, hogy az óra egyztori története sokkal eszékélyebb jelentőségű, ha senk ilyféle fölrészletek alapul szolgálhatna. Azonban szintén ismert tény, hogy úgy az életben, mint a lóversenyeknél kiesiny árkok és loter körtések okoznak a legnagyobb bajcsöteket. Ugyannyi gyakran láthatjuk, hogy egy nő, ki más körülmények közt és más karban *Joanne d'Arc*-k lett volna, a háztartás apróeszpórbajai miatt esaknem darabokra tépi önmagát. Ez azonban egyszó más dolog!

Ilite azért tette oly boldogtalanná az ezredesnél, mert férje imo oly háztartozatlan felvette az emberek gonoszságát. Tekintetbe véve az asszony természetét bünet, nagyon kellemes volt megfelynyölni boldogtalanságát s azokat a filléres

Larkyn asszonyra tudott, vagy akart tudni valamit. Más mindenki tisztelte, mint republikánus mulatott és tisztesség személyét.) És most fel kellett tenni, hogy férje illelen időben elcsötte óráját ó „teremtés” alibak miatt! Ehhez még az a tény, hogy előző éjjel oly későn jött haza, ez még is esak . . .

E gondolatra felugrott s felkereste férjét.

Mindent tudagott, esak az óra tulajdonjogát nem. Az asszony lelke üdvösségre kérte, hogy valjia be az igazságot. A férj megint kerekén tagadott két buszus halgalt. Ot lélekzetvédelny időre most teljes háttátsába burkolódzott az asszony.

A beszéd, mely erre következett, ne okozzon nekünk gondot. Nőies és asszonyi feltéteknységéből, az ördögös és az arez elviratoltak bosszuresztésűl, mely gyantából — mely ebből a mondásból származott: még a legkisebb yormekok szive is oly rossz, a milyéno őg maguk teszik — haragos buszoból *Larkyn* asszony ellen és hitelveinek kunyilatkozatásából állt az.

Újból meg újból megjelent reszkető kezében az átkozott borszalag. Ebben az órában, úgy hiszem, az ezredesnél asszony mégis csak visszagondolt egy kissé arra a gyanura, melyet folytonosan táplált az öreg *Laplace* kedélyében, a szegény miss *Haughtrey* nyomorúsága s a megbánásra, mely *Buxton* szívet győrtéte, midőn felesége halalos ágya mellett állt.

Az ezredes hebegott és igyekezett magyarázatot adni. Aztán visszaemlékezett, hogy órája tényleg eltűnt s a sötétség még nagyobb lett. Az ezredesnél fuesgett és imádkozott, míg nem végre belefáradt. Aztán eltávozott, hogy

kisasszony személyiségének azok előtt, a kiskisap Stefánia kisasszony tanítónő működését ismerik. Mi a lényegre nézve megjegyezzük, hogy a tanítókisasszony részben elismeri az általunk írtakat, mondván: „Szertém tudni, melyik tanító az, a k a páciát nem használja, — a régi emberek bezeg nem kimélték a botot...”, részben pedig tagad, állítván, hogy a Sunyi Pisti nem az 6 arculütéstől lett süket.

Hát kérjük alássan, a papiros türelmes, sok mindent reá lehet írni. Ha a mi írásunk nem volt való igazság, miért nem indít a tanító kisasszony sajtóport? És — csak mellesleg megjegyezve — miért nem teszi ugyanezt Vadkerti József plóbanos ur? Mi nem rakhatjuk ide a betűk közé a kis Sunyi Pistit, Kovács Pistit és a többit, de a sajtóbírósg előtt bizonyítani fogunk, azért kérjük indítsák meg a tanító kisasszonyt és a plóbanos ur a sajtóport. Elég anyag van reá — ha nem igazat írunk. Mi, lássa a tanító kisasszony, azért a másfél hasdós nyitlári piskolodásért a sajtóbírósg előtt keressünk elégtételt. Olyan hangon és modorban van írva ez a nyitlári szóadart, hogy a mig egyrészt legjobb bizonyítéka annak, miképpen Csap Stefánia kisasszony vad indulata miatt csakugyan nem alkalmas a tanítói magasztos tisztiségre, másrészt azt is bizonyítja, hogy szerénykedik ugyan sok alkalma van a néppárti hecz-papoktól modort tanulni.

— **A szőlősgazdák figyelmébe.** A székesfehérvári szőlősgazdák hivatala felhívja, hogy amennyiben ész szőlősgazdákot be akarják szervezni, április 30-áig jelezzék be ezt Pólezer Péter gazdasági tanácsos hivatalos helyiségében, mert különben szőlősgazdára a városi raktarból nem számíthatnak.

— **Tíz. Bieskei tudósítók** jelenti, hogy április 9-én a fehérvári utcán r. Tolnay György udvarában levő „zsidó szegények éjjeli szállása” eddig ismeretlen okból kigyúlt s porra égett. A tűz továbbterjedést meggátolták a derék tűzoltók, kik Huszár főparancsnok, továbbá Dogny, Lantner és Freud parancsnokok vezérése alatt vonultak ki. Ugyancsak Bieskén, apr. 10-én, reggel 8 órakor egy szalmakazal gyült meg a Tóth-utczán lakó Komlósi András székjében. A tüzet sikerült rövid idő alatt lokalizálni. A szalmakazalt gyermekek gyújtották meg.

— **Uj vicinális Székesfehérvárról.** A kereskedelemügyi miniszterium ma tudatta Fejérvármegye közönségével, hogy Hoitsy Pál budakisérletek, melyeket tett, hogy azt az állomás előtt elrejtse. De az emberek ismerték az ügyet és józian kaczagtak rajta. Tudták az órapór történetét, a mennyiben Larkyn asszony drámai tagjelekkel kísérve elbeszélte azt.

Egy-kétzer Platte mután kitült, hogy az ezredes nem tud rájönni a rejtelmy nyitjára, így szolt Larkyn asszonnyhoz: „A tréfa már eleg messze ment. Azt hiszem el kellene monni a ezredesnek asszonnyak, hogy mikép történt a dolog.”

De Larkyn asszony összeszorította ajkát s tagadolag rázza fejét. Aztán esküdött, hogy ennek az asszonnyak el kell viselnie megérdemelt büntetését. S e mellett Larkyn asszony könnyűvő-assyonyokait, kiből senki sem teletézt volna felül my győlelet. Platte tehát hallgatott, sőt az ezredes hallgatásából lassunkint azt következtette, hogy az azon az estén csakugyan „letért az egyenes utró!”, s most ezélszerubbnek tartja magára venni egy illelen látogatás eseklyebb vétéket. Végül is elfeledte a dologt s ezredédel más tartományban vonult. Larkyn asszony pedig férjével visszatért Angliába, midőn annak indiai szolgálati ideje lejárt. O azonban mitsem felejtett ki.

Plattenek teljesen igaz volt, midőn úgy vélte, hogy a tréfa nagyon messze ment. A zyanu e ennek tragikumá lassan-lassan halálra kínozza az ezredesnet s boldogtalanná teszi a férjét, a mit a kivüállók persze nem vesznek észre, s nem is hinnének. Ha tehát kettőjük közül az egyik olvassa s történetet, hivatkozok rá mint az eset igaz s hiú esztelensége s kezdeményezze szóval és esókkal a kibékülést.

Francziából: D. G.

pesti lakosnak — „Fortuna aranybánya” egyik volt tulajdonosa, egykor képviselő s legutóbb az Egyetértés szerkesztője részére — egy Székesfehérvárról Tapolezárj vezendő helyéredőkí vonat előmunkálataira egy évi tartama engedélyt adott. A vicinálisak Fejér megye és a Balaton összekötése képezte alapját s a vonat Szt.-Mihálytól át Balaton-Almádin, Balaton-Füreden és Aráson keresztül haladva menne Tapolezára. Ha az engedélymentes konzorcium — mert hiszen Hoitsy csak strohmann — tervének keresztül vitelénél nem Fejérvármegye közönségének áldozat készségére spekulál, — nekünk már eléggé megégették a szánkat a — vicinálisok — úgy lehet a dologból valami.

— **Tolvaj szinész.** A helyi lapok megírták a napokban, hogy kétrédből lopás történt Pottenden és Kápolnás-Nyéken. A csendőrségnek sikerült kinyomozni és elfogni a tettest Sárközi Árpád borszoki (Somogy megye) illetőségű szinész személyében. A tettes behatolt Lincsbauzer Miklós pottendi kastélyába és onnan a követelt értékes tárgyakat emelte el: egy látesvőrt, 400 korona értékűt, egy szivarvágót és egy zseborát 60 korona értékben. Ugyanezen napon Justh József kápolnásnyéki lakostól egy 45 korona értékű revolvort lopott. Letartóztatták.

— **A Székesfehérvár panaszkönyve.** Két főutcazi lakostól, egy magánembertől és egy illetéjaldonostól is kaptunk panaszt az utóbbi napok alatt, a miatt a esavargó-járás miatt, a mi a Nádor utczán naponta este 6 és 8 óra között végbe megy. Erőteljes, részeg emberek és suhanokos járák végig a lakásokat és izleteket, erőszakosan koldulva és trágár beszédekkel megbotránkoztatva a nőket. A kereskedő azt írja nekünk, hogy लग्नap kíváncsiságból megszámlálta ama jogosulatlan koldulók számát, a kik az esti órákba bejöttek úteleibe: 18-an voltak. Közülök az egyik olyan dikéziókat tartott, hogy a vásárló hölgyközönség pirulva szaladt ki a boltból s végre is erőszakkal kellett eltávolítani. Egy urnó pedig azt panaszolja, hogy néhány hét óta állandóan rettegésbe van és senkinek sem mer ajtót nyitni, olyan torzonborz, erőszakos alakok zörgetnek be a lépeszázába. Felhívjuk a jogos panaszokra a rendőrség figyelmét.

— **Vaáli sorozás.** A vegyes sorozó bizottság Szűts Arthur megyei főjegyző elnökésével e hó 7., 8., 9. és 10-ikén a vaáli kerületben sorozott. A jelenkezett 965 hadköteles közül bevált 227.

— **Sauerteig Morelli & Comp.** A városi színházban vasárnap, apr. 13-án búvészte lesz. A szereplők már eddig jókora föltáncok keltek a városban, különböző mutaványáikkal, melyet Morelli mester uton-utófolu produkál. Mi a magunk részéről azt gondoljuk, hogy a városi színházit ilyes produkciókhoz felesleges odaadni. Jegyek válthatók Krausz Veroná dohánytésdijében.

— **Kihirdetés.** Haden Antal, ásségéd és özv. Palkovits Jánosné, szül. Bakány Teréz, Mária, Sztóár. — Rada István, földm. napz. és Hornyák Mária, házi eseléd, Sztóár. — Hollós Géza, m. kir. honvédszázados Budapest és Bárány Erzsébet-Klára Mária, Sztóár. — Dénes Károly cipészességéd és Mayer Mária varrónó, Sztóár. — Bettelheim Ignác helyülés- és üngyona nagykereskedő, Pápa (Veszprém) és Fleischer Erzsébet, Székesfehérvár.

— **Piaczi árak.** Székesfehérvár április hó 12-én. Buza: 8.60—8.90; Rozs: 6.60—6.70; Árpa: 6.40—6.50; Zab: 7.40—7.50; Kukoricza: 4.90 Az árak 50 kilonként korona értékben értendők.

— **Időgenek névsora.** Április hó 12-én Barnai Ignác, „Magyar király” szállodája; Alpráz utazó Bécs. Bedő ut. Bpost. Grünwald ut. Bécs. Morelli ezermester Bpest. Sipos ut. Sárvár. Roth utazó Reichenberg. Münz utazó Bpest. Kapellner ut. Bécs. Wachsmann utazó Bécs. Dr. Chuday egyetemi m. tanár Budapest. Bihar alldörnygő Bpest.

— **Endrész János „Fekete Sas”-szállodája.** Ferenczy Nándor utazó Budapest. Temesvári Gyula utazó Budapest. Halasi Adolf biztosító ügynök Budapest. Friedman Mr. utazó Bécs. Goldman N. kereskedő Bécs. Bedokovits Száva ügyvéd Zágráb. Baek Arthur kereskedő Bécs. Melken A. utazó Bécs. Dr. Engel S. ügyvéd Szombathely. Salamon Ilona magánzó Bölske.

356. 1902. véghr. szám.

Árverési hirdemény.

Áldírt bír. végrehajtó az 1881. XL. t. oz. 102. § a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a bécsi es. kir. kereskedelmi törvényköz 1901. évi hv. IV. 4587. 2. sz. végzése következtében Heiler Zsigmond bécsi üzég javára — Horog Ignác székesfehérvári üzég ellen — 100 kor. és jr. erejű Székesfehérvárról 1902. évi január hó 7-én foganasított kiölég, végrehajtás után felölfioglat és 3911 kor. 60 fillére becsült: bolti-állványok és felszerelések, különféle boltiárak stb. valamennyi végrehajtató javára — nyilvános árverésben eladának.

Mely árverésnek a székesfehérvári kir. járásbírósg 1901. évi V. I. 883. 5. sz. a végzése folytán a helyszínen Székesfehérvárról Bécsre, 1. sz. a üzletelhelységben leendő eszközökre határidő 1902. évi április hó 18-ik napjának délutáni 9 órája kitűzték és ahhoz a venni számdézők oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az ármetelt ingóságok az 1881. évi 60. t. oz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzzétés mellett, a legutóbb igényök, szállás esetén beoszáron alul is el fognak adatni.

„Kelt Székesfehérvárról, 1902. márczius 17.

HAVAS SÁNDOR,

kir. bír. végrehajtó,
Budai-ut 17. szám alatt.

Ilyen szép dűshaj csak a fejkorpa hajpmádó

használatá áttárléhtet el, melynek rendszeres alkalmazása áttal a fejnek még a legkopasabb helyei is dűszörteket leszek; és az vörös haj sötét színt kap; a haj talját csodálós módon erősit, a koparképződés minden nemét néhány nap alatt teljesen megakadályozza, a hajhullást rövid időn belül teljesen és örökre beszünteti, a hajnak természetes fényt ad és

hullámossá

teszi, valamint megóvja a legmagasabb korig az észüléstől. Kellems szaga és elegáns kiáltásánál fogva minden tolette-asztal díszére válik.

Egy tégely ára 1 frt.

Kapható: KORONAI KÁROLY odrásznál,

Nádor-utca 13.

Feltűnést keltő újítás a szobafestészet terén!

Minden 15 frtot meghaladó szoba festés megrendelese után, egy remek kivitelű, természetes színűben festett

tájképet

1-1 mtr. nagyságban készítik.

Ez uton alkalmat nyujtok a nagyérdem közönségnek igazán jutányosan egy szép szoba díszre szert tenni.

Kérve a n. é. közönséget, hogy megtesztel bizalmát továbbra is részemre fenntarsa.

Kitűnő tszerleltel

Günsberger Károly

m-, oxim-, nemesi oxim-, szobafestő és mindennemű olajszínező

Székesfehérvár,

Bognár-utca, az árvaházszal szemben.

Szobafestéshez megérkeztek szebbnél-szebb faliminták.

Videki meghívásoknak, gyorsan elogat teszek.

Világhírű orosz Karaván Thea

K. C. Popoff Testvérek

Moszkvában.

Legfinomabb
minőség.

Legfinomabb
minőség.

Csász. és kir.
udvari szállítók.

Szétküldési iroda: — B E C S, —
VII/II. Breitengasse 9.

Kicsinyben

minden szakmabeli finomabb
kereskedésben kapható, ere-
deti csomagolásban.

Üjdonságok

képes-levelezőlapokban,

kaphatók: Eisler Adolf papir-
kereskedésében. [Városi Színházzal szemben]

Hírtételek felvételnek
a kiadóhivatalban.

Keil-lakk

legkitünőbb mázó-ló-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára frt. 1.35. kr. — 1 kis palack ára 08. kr.

Szagtalan

padló-viasz „Glória“

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer
kemény padló számára.

Arany-Fénymáz

képekerek stb. bearyanyozására.

1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdoszkák stb. ujonnan befestésére.

1 doboz ára 45 kr. — Mindenkor kaphatók:

FLITS PÁL FIA cégénél Székesfehérvárott.

Tisztán kezelt borok árusítása.

Bátorvagyon az igen tisztelt közönség figyelmébe alant jegyzett borokat ajánlani:

Iszakai Ó. Néh. Ullmannépinczéből 1 ltr. 50 kr.

Ráczhegyi Csilléry József termése 1 „ 36 kr.

Csákbérenyi, Báró Jenő termése 1 ltr. 50 kr.

Zámolyi Rizling Báró Jenő termése 1 ltr. 40 kr.

Zámolyi Hárslevelű „ „ 1 „ 50 kr.

DESTEK ADOLF

Sz.-Fehérvár, Sas-utca.

Ugyanitt egy jó családból való fiu tanulól felvételt.

Kék csillag áruház

Székesfehérvár,

Nádor-utca.

Dunántul legolcsóbb bevásárlási forrása!

Amugy is minden versenyt kizáró olcsó szabott árainkból még külön

10 % engedményt nyújtunk

készpénz vásárlásnál!

Óriási tömegek megvétele által:

1000 drb. csipke és selyem napernyő darabja . . . 2 frt 50 kr.

Eutucas-ernyő (nap- és esőernyőre alkalmas) darabja 1 frt 08 kr.

Remek szép női tavaszi kabátok darabja már . . . 3 frt 50 kr.

Gyönyörű szép batisztok és egyéb mosókelmék métere 17 kr.

*** ÁRUHÁZ A KÉK CSILLAGHOZ

Székesfehérvár
Nádor-utca.